

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa "P." S.A. w C.
przeciwko Województwu (...) – (...) Służbie Dróg i Kolei w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa 1419/16,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej
kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 23 grudnia 2016 r. naruszenie art. 376 § 1 i art. 518 § 1 pkt 1 oraz art. 498 § 1 k.c.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej strona powodowa uzasadniła występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: czy inwestor, dokonując na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. zapłaty wynagrodzenia na rzecz podwykonawcy nabywa względem wykonawcy roszczenie regresowe zgodnie art. 376 § 1 k.c., czy też wstępuje on na podstawie art. 518 § 1 pkt 1 k.c. w prawa zaspokojonego podwykonawcy wobec wykonawcy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Niewątpliwie wskazana w skardze kasacyjnej przez stronę powodową kwestia jest istotna dla funkcjonowania art. 647¹ k.c. i doniosła dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, niemniej była ona już kilkakrotnie przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, co czyni zbytecznym ponowne jej podejmowanie przez Sąd Najwyższy na użytek niniejszej sprawy. Stanowisko zajęte w tej kwestii przez Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku jest zgodne z przeważającym nurtem orzecznictwa Sądu Najwyższego, znajdującym wyraz w tych wielu orzeczeniach, w których opowiedziano się za zastosowaniem do regresu w rozpatrywanych przypadkach normy art. 376 § 1 (tak orzeczenia z dnia 11 lutego 2016 r., V CSK 339/15, 11 stycznia 2008 r., V CSK 179/07, 15 listopada 2006 r., V CSK 221/06, 28 czerwca 2006 r., III CZP 36/06, OSNC 2007).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej strony powodowej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2

pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

jw